روزنامه شرق

سه‌شنبه ۱۷ اردیبهشت ۱۳۹۲ • ۲۶ جمادی‌الثانی ۱۴۳۴ • ۷ می ۲۰۱۳

سال دهم • شماره ۱۷۲۶ • ۱۶صفحه • ۱۰۰۰ تومان

مقام معظم رهبری:

کسی نتوانسته و نخواهد توانست انتخابات را به تعویق بیندازد

پایگاه اطلاع‌رسانی مقام معظم رهبری: رهبر معظم انقلاب اسلامی صبح دوشنبه در دیدار دست‌اندرکاران «انتخابات ریاست‌جمهوری و شوراهای شهر و روستا»، حضور پرشور و عمومی مردم در انتخابات ۲۴ خرداد را مصونیت‌بخش و تضمین‌کننده استمرار و پیشرفت کشور خواندند...

صفحه ۳

محسنی اژه‌ای خبر داد

تشکیل کمیسیون پزشکی «ستار بهشتی»

گروه سیاسی: سخنگوی قوه قضاییه گفت: «در نظریات پزشکی چیزی به عنوان مرگ بر اثر ضربه یا وجود سم در بدن ستار بهشتی ثابت نشده است، از این رو بازپرس می‌خواهد با برخی از پزشکانی که نظرشان در این پرونده آمده است تشکیل جلسه دهد و امروز نیز قرار بود...

صفحه ۲

رییس هیات مرکزی نظارت بر انتخابات شوراها درباره بررسی صلاحیت نامزدها:

نیازی به «اعلام برائت از فتنه» نیست

گروه جامعه، فاطمه جمال‌پور: دو هفته دیگر نتایج نهایی تایید صلاحیت کاندیداهای شوراهای اسلامی شهر و روستا اعلام می‌شود. با این حال شایعات زیادی در زمینه ردصلاحیت کاندیداهای اصلاح‌طلب از جمله محسن هاشمی و احمد مسجدجامعی و احضار تعدادی دیگر به نهادهای امنیتی منتشر شده است. برای بررسی صحت‌وسقم این شایعات، نحوه برگزاری انتخابات شورای شهر با توجه به همزمانی با انتخابات ریاست‌جمهوری، وضعیت تایید صلاحیت کاندیداهای اصلاح‌طلب، اعضای احزاب منحل‌شده مشارکت و مجاهدین انقلاب اسلامی، بازداشتی‌ها و محکومان حوادث انتخابات ۸۸، به سراغ «جواد کولیوند»، نماینده مردم کرج در مجلس شورای اسلامی و رییس هیات مرکزی نظارت بر انتخابات شوراهای اسلامی شهر و روستا رفتیم. با ذکر این نکته که انتخابات شورای شهر تنها انتخاباتی است که نظارت بر آن وظیفه شورای نگهبان نیست و نمایندگان مردم در مجلس شورای اسلامی وظیفه تایید صلاحیت و نظارت بر انتخاب نمایندگان مردم در پارلمان محلی را برعهده دارند.

چند نفر کاندیدای انتخابات شورای اسلامی شهر و روستای شهر تهران، استان تهران و کل کشور شده‌اند؟

در کل کشور ۳۵۲هزار و ۱۶۵نفر ثبت‌نام کرده‌اند که از این تعداد ۶۳ هزار و ۳۸۹ نفر کاندیدای شوراهای اسلامی شهر هستند که ۱۸درصد کل کاندیداها را شامل می‌شوند. ۲۸۸هزارو۷۶۶ نفر هم کاندیدای شوراهای اسلامی روستاها هستند که ۸۲درصد کل ثبت‌نام‌کنندگان را تشکیل می‌دهند. شوراهای اسلامی روستاها ۱۱۸هزارو۹۶۰ نفر عضو اصلی و ۷۸هزارو ۴۴۳ نفر عضو علی‌البدل و شوراهای اسلامی شهرها هفت‌هزار و ۱۹۲نفر عضو اصلی و دوهزار و ۹۹۱نفر عضو علی‌البدل خواهد داشت. سه‌هزارو۷۰۰نفر ثبت‌نام‌کنندگان شوراهای اسلامی شهر و روستای استان تهران و حدود هزارو۷۳۰نفر متقاضی شرکت در انتخابات شورای اسلامی شهر تهران هستند که البته این تعداد دایما در حال کاهش است و بسیاری انصراف داده‌اند. هنوز از تعداد دقیق انصرافی‌ها اطلاعات دقیقی در دست نیست.

ادامه در صفحه ۶

طرح: بزرگمهر حسین‌پور، شرق

یادداشتی از سعید حجاریان

«میعادگرایی» علیه «موعودگرایی»

اکنون که کارنامه دولت مهرورز بسته می‌شود و هرکس از جوانب مختلف به ارزیابی آن می‌پردازد، بد نیست که نگاهی به گفتمان این دولت و تفاوت آن با گفتمان محافظه‌کاری در ایران بیندازیم.

بهترین واژه‌ای که می‌توان برای این دولت برگزید، دولت «معجزه هزاره سوم» است. من لازم می‌دانم که تک‌تک عناصر این اصطلاح را بکاوم. اولا، این دولت چه حدوثا و چه بقائا معجزه بود، معجزه امری خارق عادت است، یعنی روتین‌ها را می‌شکند و خلق می‌کند، بنابراین این دولت استثنایی است. کارل اشمیت درباره دولت استثنایی می‌گوید: «کاملا شبیه معجزه است.» دولت استثنایی در زمان‌هایی پیدا می‌شود که نیروهای اصلی جامعه به موازنه رسیده باشند و هیچ‌کدام نتوانند از پس یکدیگر برآیند و در ایران این نیروی راست سنتی بود که با یک عقب‌نشینی تاکتیکی، قدرت را به یک جریان تندرو از بین خودش سپرد. اما اکنون وظیفه تاریخی این جریان تمام شده است و باید قدرت را دوباره به راست سنتی بازگرداند تا دوباره سرمایه‌داری سنتی ایرانی روتین شود. اما به لحاظ روبنایی و ایدئولوژیک چه تفاوتی بین این دو گرایش وجود داشت. من گرایش اول را موعودگرا می‌خوانم و دولت معجزه را میعادگرا. در میعادگرا، میعاد به معنای از زمان رسیدن منجی، در موعودگرایی[1] اصل بر ویژگی فردی موعود است یعنی به خصوص در شیعه اینکه موعود، منجی و مهدی چه کسی است و چه نسبی دارد و چه ریشه‌ای دارد، چه اسم و لقبی دارد، برجسته می‌شود، اما زمان ظهورش معلوم نیست (کاملا مبهم است.) اما در میعادگرایی اصل بر زمان است و نه شخصیت و زمان پیدایش منجی و چندان روی شخصیت منجی تمرکز نمی‌شود. در موعودگرایی شیعی، علما قایل به این هستند که هرکس زمانی برای ظهور تعیین کند، باید وی را تکذیب کرد، اصطلاحا می‌گویند که «قد کذب الوقاتون» هر نوع توقیت، ولو در بازه زمانی دور و بزرگ ممنوع است. مثلا گفته می‌شود که منجی عالم بشریت که ممکن است در روز جمعه ظهور کند، حتی ممکن است در «نوروز» ظهور کند و عده‌ای گفتند که «عاشوراست»، حتی اگر تقارن این سه نیز باشد، باز هم ممکن نیست و نباید اعتنا کرد. این قرائت رسمی شیعه از موعودگرایی است اما میعادگرایی چیست؟ میعادگرایی یک ریشه زرتشتی‌گرایی دارد که بنا بر اعتقاد زرتشتیان در راس هر هزاره (میلینیوم)[2] یک سوشیانت ظهور و تجدید می‌کند دین زرتشت را و قایل به سه سوشیانت هستند. مثلا مهدی اخوان‌ثالث که اسم خودش را «سوم بردار سوشیانت» گذاشت، (ناظر به همین معناست)؛ اما در بین مسیحیان نیز میعادگرایی رایج است، آنان نیز با رجوع به کتاب دانیال و یا مکاشفه یوحنا تلاش کرده‌اند که زمانی را برای ظهور مسیح درآورند. «زمانی و زمانی و نیمی از زمانی» در مکاشفه آمده است و گفتند در حدود ۱۲۵۰. عده‌ای، ادعا کردند که ما منجی هستیم. اما بعدها با ورود به هزاره سوم، سال ۲۰۱۲ این بحث‌ها برجسته شد و بار دیگر رجوع به مکاشفات زیاد شد.

ادامه در صفحه ۲

رییس ستاد هدفمندی یارانه خبر داد

حذف یارانه «نان»

صفحه ۴

گفت‌وگو

عسگرپور:

اساسنامه و عنوان «خانه سینما» بهانه است

گروه هنر: فرانک آرتا: مدت‌هاست میان مسوولان خانه سینما و مدیران سینمای کشور بر سر بازگشایی خانه سینما کش‌مکش وجود دارد و این در حالی است که طرفین یکدیگر را به عدم همکاری متهم می‌کنند. در گفت‌وگو با محمدمهدی عسگرپور، مدیرعامل خانه سینما، روند پیگیری موضوع را بررسی کرده‌ایم:

با وجود وعده‌ها، چرا هنوز خانه اصناف سینمایی بازگشایی نشده است؟

حرف‌های ضد و نقیضی بیان می‌شود که تبعات آن، عدم هماهنگی نظرات درخصوص بازگشایی «خانه سینما»ست. به عنوان مثال یک روز وزیر ارشاد، نوید می‌دهد که به‌زودی شاهد بازگشایی خانه سینما خواهیم بود. حتی هیات‌مدیره «خانه سینما» در جلسه‌ای که بیست‌ویکم شهریورماه سال گذشته با آقای رییس‌جمهور داشتند، استنباط شان از این جلسه، بازگشایی خانه سینما ظرف دو هفته آینده بود. از سوی دیگر اخیرا دبیر هیات ساماندهی صنوف سینمایی هم معتقد است که این موضوع حل خواهد شد. به هر شکل نابسامانی‌هایی در این زمینه وجود دارد که هر کسی اظهارنظر می‌کند. اما وجه دیگر این موضوع به نظر می‌رسد آگاهانه باشد. یعنی این حرکات براساس یک طرح مشخص از پیش تعیین‌شده است تا بازگشایی خانه سینما را به تعویق بیندازند که در نهایت فقط به بسته نگه داشته‌شدن خانه مربوط نمی‌شود، بلکه می‌خواهند در حوزه فرهنگ تنش‌هایی وجود داشته باشد. از این نظر یک مقدار برایم عجیب است که بعد از این همه تلاش هنوز در نقطه صفر هستیم. هرازگاهی هم می‌گویند ۱۱صنف این خانه قانونی شده است. درحالی‌که تعدادی از صنوف به مدد همین گروه تازه تشکیل شده‌اند و تعدادی دیگر هم قبلا عضویتشان در دست بررسی بود که البته تاکنون به هیچ‌کدام از صنوف برگه‌ای از سوی وزارت ارشاد هم به‌عنوان مجوز ندادند.

نظرتان درباره اظهارات آقای جوزانی به‌عنوان نماینده رییس‌جمهور درباره این قضیه چیست؟

چندان به هر دو صحبت‌ها نمی‌شود استناد کرد. البته آقای جعفری جوزانی از کارگردانان صاحب‌نام سینمای ایران هستند و تا حدی هم فعالیت‌های صنفی کرده‌اند. با ایشان هم تا حدودی رابطه خوبی دارم. اما یک چیزهایی برایم مساله است. به‌سختی می‌توانم به خودم بقبولانم کسی عضو شورایعالی سینما باشد و هیچ دفاعی از خانه سینما نکند. البته در حال حاضر ایشان زحماتی می‌کشند و تشکر هم می‌کنیم، اما از صحبت‌های ایشان و آقای بابویهی این‌گونه به نظر می‌رسد که اختیارات ایشان از یک مرکز واحد، اعطا نشده است.

با این وضعیت برای بازگشایی «خانه سینما» چه باید کرد؟

ما فکر نمی‌کنیم مشکل اصلی بخش فرهنگ کشور، تنها خانه سینماست. خانه سینما یک نهاد صنفی است که اعضایش در حوزه سینما فعالیت می‌کنند، درحالی‌که الان کلیت سینمای کشور ما در شرایط دشواری به سر می‌برد و در نامناسب‌ترین وضعیت خود است. باید صبر کنیم و امیدوار باشیم که در دولت بعدی با سیاست‌های فرهنگی موثری مواجه باشیم که این شرایط نامطلوب را مدیریت کند. در آن صورت مشکلات خانه سینما هم حل خواهد شد.

پس ایرادی که به‌عنوان «خانه سینما» در اساسنامه گرفته‌اند، مشکل اصلی بازگشایی آن نیست؟

خیر. از ابتدا هم این‌طور نبوده است. اساسنامه و عنوان «خانه» بهانه‌ای بیش نیست. تنها راه برون‌رفت از این بحران حل مساله مدیریت فرهنگی کشور است و وقتی این مساله حل شود، مشکل خانه سینما هم حل می‌شود.

جناب آقای دکتر علی فتح‌الله‌زاده
مدیرعامل محترم باشگاه استقلال

قهرمانی تیم محبوب استقلال که موجی از خوشحالی و امید در دل میلیون‌ها هوادار و طرفدار استقلال آفرید، جای تقدیر و تشکر از جنابعالی و همکاران ارجمند دارد. این قهرمانی، ممکن و میسر نشده است جز به لطف پروردگار و بهره‌مندی از دانش والای مدیریتی و تجربیات گرانقدر آن مدیریت سخت‌کوش و همیشه آماده و مهیای گره‌گشایی. بابت تمام تلاش و خستگی‌ناپذیری‌تان، از شما سپاسگزاریم و روزهای درخشان‌تری را برایتان مسالت داریم.

رضا مردمی

تیترها

قالیباف: حصر موسوی و کروبی، مصوبه شورای امنیت‌ملی است

صفحه ۵

معاون هنری ارشاد:

مخالفت خودسرانه با کنسرت‌ها قابل دفاع نیست

صفحه ۱۱

معاون وزیر ارشاد خبر داد

ساماندهی طرح مد و لباس آقایان

صفحه ۶

در صفحات

تهدیدهایی با واکنش سرد

زوال حربه افشاگری

با آثار و گفتاری از:
سیدرضا اکرمی، محمدجواد حق‌شناس
محمد خرسند، مصطفی درایتی
بهمن شریف‌زاده، سیدمحمد غروی
محسن هاشمی

صفحه‌های ۷ تا ۱۰

حرف اول

غربت «اسناد ملی»

مجید تفرشی . تاریخ‌نگار و سندپژوه

بزرگداشت «اسناد ملی» در ۱۷ اردیبهشت هر سال را قاعدتا باید ستود و قدر آن را دانست. در عین حال بزرگداشت این روز نباید مسوولان، پژوهشگران و افکار عمومی را از توجه به مسایل بنیادین و راهبردی مربوط به اسناد و آرشیوهای ملی غافل کند. نزدیک به دو سده از جمع‌آوری رسمی اسناد دولتی و حدود ۴۵ سال از زمان تاسیس آرشیو ملی در ایران گذشته است. تردیدی وجود ندارد که در این مدت میزان توجه به اسناد و آرشیوهای تاریخی میان مسوولان، پژوهشگران و افکار عمومی، روند کلی، حرکت به سمت وضعیت مطلوب بوده است. از سوی دیگر، با هر معیار و سلیقه‌ای، اقبال و توجه عمومی به اسناد تاریخی و موسسات آرشیوی در سال‌های پس از پیروزی انقلاب اسلامی به‌مراتب بیشتر از دوره‌های قبل از آن است. با این حال، این توجه نسبی نباید ما را از فاصله زیاد شکلی و محتوایی آرشیوهای ایرانی و نحوه مدیریت و تعامل آن با محققان و عموم مراجعان غافل نگاه دارد. اگر وظایف اصلی و بنیادین آرشیوهای ملی را در سه موضوع «شناسایی و نگهداری»، «طبقه‌بندی و فهرست‌نویسی» و «ارایه آزادانه و بدون تبعیض اسناد از طبقه‌بندی آزاد شده به همگان» بدانیم، درمی‌یابیم که راه دراز و دشواری در رسیدن به استانداردهای مطلوب جهانی و تحقق شعار «آرشیو برای همه» در پیش داریم. در سال‌های اخیر، اشتیاق زیادی از سوی موسسات مختلف آرشیوی به انتشار متن یا تصویر اسناد خام و حتی تحلیل و تاریخ‌نگاری براساس اسناد منتشرنشده و دیده‌نشده وجود داشته و دارد. در خوش‌بینانه‌ترین شکل برخورد، می‌توان انتشار حرفه‌ای و فارغ از گزینش توام با اغراض غیرعلمی را اقدامی مطلوب و اضافی، ولی صرفا پس از عمل به وظایف اصلی آرشیوها دانست. در حالی که اغلب موسسات گوناگون دارنده اسناد در ایران، بدون عمل کردن به وظایف سه‌گانه اصلی خود، صرفا اصرار بر انتشار برخی از اسناد دست‌چین شده و توسط محققان آشکار و نهان خود دارند. هنوز پس از سال‌ها آموزش و توجه به اسناد تاریخی، تصور عمومی و نگاه مسوولان آرشیوی بر این دیدگاه غیرکارشناسی است که اسناد باید به صورت محدود و معدود در اختیار محققان و مراجعان قرار گیرد و ارایه آزادانه و بدون محدودیت اسناد به پژوهشگران، موجب خدشه‌دار شدن اقتدار آرشیوها، نقصان مجموعه و کاهش ارزش اسناد ارایه شده به محققان می‌شود. در سال‌های اخیر، ادغام غیرکارشناسانه و نه‌چندان داهیانه آرشیو ملی در کتابخانه ملی و تاسیس «سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران» کمکی به بهبود و اعتلای وضع اسناد تاریخی، آرشیو ملی و دسترسی کامل عمومی و آزادانه به اسناد نکرده است.

ادامه در صفحه ۲

سرمقاله

آثار «شوک‌درمانی»

فرشاد مومنی . اقتصاددان

یکی از نکاتی که به اعتبار تجربه دوساله اخیر می‌تواند مورد توجه نظام سیاست‌گذاری و نیز کارشناسان کشور قرار گیرد، این است که از ناحیه پیامدهای برخوردهای سهل‌انگارانه با پایه‌های نظری سیاست‌های اقتصادی، به تحولات اقتصادی اخیر کشور، توجهی پدید آید. واقعیت این است که طی نزدیک به ربع قرن اخیر که اقتصاد ایران، گاه‌وبیگاه و جسته‌وگریخته، درگیر اجرای برنامه «تعدیل ساختاری» بوده است، هنگامی که آثار و پیامدهای این برنامه ظاهر شده و هزینه‌ها و خسارت‌های آن آشکار شده است، گرایش مسلط اجراکنندگان این سیاست‌ها آن بوده که با وسواسی غیرکارشناسی تلاش کرده‌اند کل ماجرا را به کاستی‌های اجرایی تقلیل دهند. این درحالی است که این رویه که در دهه‌های ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ از سوی کارشناسان «صندوق بین‌المللی پول» و «بانک جهانی» به کار گرفته می‌شد عملا در سطح جهان بی‌اعتبار گشت و مطالعات بسیار ارزشمندی روی کاستی‌های نظری این برنامه متمرکز شد. یکی از نکته‌های کلیدی مورد اشاره در این ارزیابی‌ها، تمرکز و تاکید بر وجود تناقض‌های درونی بیشمار در این برنامه به اعتبار کاستی‌های نظری جدی آن بوده است. در این میان، پدیده جدید که درباره «یارانه نان» مورد بحث محافل سیاست‌گذاری قرار گرفته از زاویه توجه به همین انبوه تناقض‌های درونی در وجوه نظری و عملی، شایسته تامل است. برای مثال کافی است به یاد آوریم که بخش اعظم ادعاهای مجریان این سیاست - حذف یارانه‌ها- و جایگزین کردن پرداخت نقدی آن بود که می‌خواهند این کار به صورت «هدفمند» انجام شود. اما عملا کار به جایی رسید که حتی نمایندگان مجلس نسبت به اینکه دولت در حال پرداخت یارانه به ایرانیان خارج هم شده است، اعتراض کردند. خود دولتی‌ها ادعا می‌کردند که مهم‌ترین هدف این کار، دفاع از حقوق محرومان و برقراری عدالت اجتماعی بوده است. البته در همان زمان نیز کارشناسان منصف به دولت تذکر می‌دادند که تصور برقراری عدالت اجتماعی از طریق اجرای سیاست‌های تورم‌زا و رکودآفرین، تصور خام و نادرستی است اما در باب این پدیده جدید یعنی حذف پرداختی اندک مربوط به نان، باید توجه دولتمردان و نمایندگان مجلس را به این سوال جلب کرد که آیا نباید اندکی تامل کنند که بیشترین تقاضای مصرف نان متعلق به کدام‌یک از گروه‌های اجتماعی است و آیا تجربه کاهش ۲۲درصدی سرانه مصرف شیر و ابعاد نگران‌کننده کاهش مصرف گوشت، کانون اصلی اصابت خود را در میان کدام گروه‌ها پیدا می‌کند؟ آیا جای آن نیست که لااقل از این زاویه، به آنچه با کمال تاسف همچنان مورد اصرار مسوولان دولتی است پرداخته شود؟ اگر به واقع گوشی برای شنیدن و چشمی برای دیدن وجود داشته باشد از این قبیل مثال‌ها در سند لایحه بودجه سال ۱۳۹۲ بسیار زیاد است. پیامدهای شوخی‌ای که «شوک‌درمانی» با معیشت مردم آغاز کرد از کانال ردگیری آثار آن در جمعیت پنج‌برابری افرادی که فقط از ناحیه هزینه‌های کمرشکن درمان به زیر «خط فقر» افتاده‌اند، به‌وضوح قابل ردگیری است. این اتفاق فقط در فاصله یک‌ساله ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۰ وقوع یافته است. در لایحه بودجه سال ۱۳۹۲ نیز به‌صراحت آمده که حدود ۵۶درصد از کل اعتبارات دانشگاه‌های علوم پزشکی باید از طریق درآمدهای اختصاصی تامین شود. این تصمیم به معنای مشروط کردن درآمد دانشگاه‌های علوم پزشکی به کسب درآمد توسط بیمارستان‌هاست. مسوولان دولت باید فکر کنند که اکثریت قاطع مراجعه‌کنندگان به بیمارستان‌های دولتی را چه کسانی تشکیل می‌دهد؟

ادامه در صفحه ۴

شرکت سهامی چاپخانه دولتی ایران
تجدید آگهی مناقصه خرید
م/الف ۵۴۲
شرح در صفحه ۱۳

روزنامه شرق
اشتراک روزنامه شرق را فقط از شرق بخواهید
۸۸۸۱۴۲۳۰-۳۲

معرفی آژانسهای مسافرتی و هتل ها و مراکز گردشگری
تشریفات ۲۲۸۵۲۵۲۸
متل سپیدار اسالم ۲۲۲۶۱۰۰۳
رجوع به صفحه ۱۳
تلفن سازمان آگهی ۸۸ ۹۸ ۶۸ ۲۰-۲